

Tiivistelmä Natura 2000 -alueen suojeluperusteista

Valtioneuvoston päätös 2018 tietojen tarkistamisesta ja verkoston täydentämisestä

Natura 2000 -aluetta koskevat tiedot kokonaisuudessaan sisältyvät Natura 2000 tietolomakkeeseen.

Alue: Kauhaneva-Pohjankangas (SPA)

Alueen tunnus: FI0800002

Alueen tyyppi: SPA

Pinta-ala (ha): 6865

Tiedot alueen ekologiasta:

Suojelun perusteina olevat luontotyytit (Tietolomakkeen taulukko 3.1)

(Päätöksellä lisätyt luontotyytit lihavoituna)

Päätöksellä poistettut luontotyytit

Suojelun perusteina olevat lajit (Tietolomakkeen taulukko 3.2)

(Päätöksellä lisätyt lajit lihavoituna)

Koodi	Laji	Tieteellinen nimi
A223	hempipöllö	Aegolius funereus
A039	metsähanhi	Anser fabalis
A222	suopöllö	Asio flammeus
A061	tukkasotka	Aythya fuligula
A104	pyy	Bonasa bonasia
A215	huuhkaja	Bubo bubo
A224	kehräjä	Caprimulgus europaeus
A082	sinisuohaukka	Circus cyaneus
A038	laulujoutsen	Cygnus cygnus
A236	palokärki	Dryocopus martius
A379	peltosirkku	Emberiza hortulana
A542	pohjansirkku	Emberiza rustica
A098	ampuhaukka	Falco columbarius
A096	tuulihaukka	Falco tinnunculus
A002	kuikka	Gavia arctica
A001	kaakkuri	Gavia stellata
A217	varpuspöllö	Glaucidium passerinum
A127	kurki	Grus grus
A338	pikkulepinkäinen	Lanius collurio
A640	selkälokki	Larus fuscus fuscus
A177	pikkulokki	Larus minutus
A179	naurulokki	Larus ridibundus
A246	kangaskiuru	Lullula arborea
A260	keltävästäräkki	Motacilla flava
A277	kivitasku	Oenanthe oenanthe
A072	mehiläishaukka	Pernis apivorus
A151	suokukko	Philomachus pugnax
A241	pohjantikka	Picoides tridactylus
A140	kapustarinta	Pluvialis apricaria
A007	mustakurkku-uikku	Podiceps auritus
A119	luhtahuitti	Porzana porzana
A193	kalatiira	Sterna hirundo
A107	teeri	Tetrao tetrix

A108	metso	Tetrao urogallus
A166	liro	Tringa glareola
A162	punajalkaviklo	Tringa totanus

Alueella on lisäksi 2 uhanalaista lajia

Päätöksellä poistettut lajit

Alueen kuvaus:

Kauhanevan-Pohjankankaan alue kuuluu karuun Suomenselän lounaisosaan, jolle ovat ominaisia kuivat ja karut mäntyvaltaiset metsät ja laajat keidassuot. Kallioperä on osa Keski-Suomen syväkivialuetta ja muodostuu porfyirisestä graniitista. Suurin osa puiston maaperästä on turvetta, vallitsevia ovat rahkavaltaiset turpeet. Kivennäismaista huomattava osa kuuluu Pohjankankaan suureen harjumuodostumaan. Harjun rinteillä on runsaasti rantavalleja, syviä suppia ja dyynejä, joiden maa-aines on tasalaatuista hiekkaa. Ylivoimaisesti yleisin metsätyyppi on kanervatyyppin kuiva kangas.

Kauhaneva koostuu kolmesta keitaasta, jotka liittyvät tasaisiin, paikoin aapasuoluonteisiin neva-alueisiin. Keidasosat ovat tyypillisiä Etelä-Pohjanmaan konsentrisiä kermikeitä. Kermiverkoston välissä on kymmenittäin suuria avovesiallikoita. Suoalueet ovat suurimmaksi osaksi luonnontilaisia. Paikoin niillä kasvaa puustoa, mutta pääasiassa suot ovat aukeita. Keidassuokasvillisuuden ohella Kauhanevalla on minerotrofista suokasvillisuutta.

Vedet ovat pääasiassa humuspitoisia suolampareita (mm. Kauhalampi) ja pieniä puroja, luomia (esim. Aunesluoma). Pohjankankaan kupeilla ovat luonteenomaisia myös lähteet, joiden äärellä on pieniä kasvillisuudeltaan reheviä laikkuja, korpipuskia ja lähdelettoja.

Kauhanevan pohjoispuolella sijaitseva Kampinkeidas on hyvin kehittynyt keidassuo. Suon keskustassa on runsaasti lampia ja allikoita. Suo on paikoin vetinen ja hyvin vaikeakulkuinen. Suon luoteispäässä on pieni kuivatuksen seurauksena umpeutunut lampi, Kivijärvi. Suon reunaosia on ojitettu, mutta kokonaisuudessaan Kampinkeidas on edelleen edustavaa keidassuota. Kampinkeitaan pohjoisosaa on kuivatettu ja valmisteltu turpeenottoa varten. Ojitukset eivät ole vaikuttaneet suon hyvin vetisiin keskiosiin.

Myös Kampinkeitaan linnusto on monipuolinen ja runsas.

Alueeseen sisältyy myös Kauhajoen latvapurojen hiekkaiseen kankaaseen uurtamien syvien uomien muodostama Kolmentuulenlakin alue. Alue on topografialtaan erityisen komeaa purouomastoa, jolla on hyvin jyrkkärinteisiä, jopa 20 metriä korkeita harjanteita ja selänteitä. Selänteiden lakiosat ovat kuivaa tai kuivahkoa kangasta, rinteet ovat pääasiassa tuoretta kangasta. Metsät ovat enimmäkseen nuoria tai varttuvia kasvatusmetsiä. Paikoin on myös melko luonnonmukaista varttunutta VMT-kuusisekametsää. Puronotkoissa on paikoin myös rehevää, lähdevaikutteista kasvillisuutta. Latvapuroissa elää luonnonvarainen purotaimenkanta.

Aluekokonaisuus sisältää Etelä-Pohjanmaan komeimman kermikeitaan sekä edustavan kappaleen Länsi-Suomen suurta pitkittäisharjajaksoa ympäristöineen. Tärkeää on myös tyypillisen ruskeavetisen pikkujoen, luoman suojelu.

Kauhaneva ja Kampinkeidas kuuluvat Etelä-Pohjanmaan parhaisiin lintusoihin. Alueen pesimälinnusto on monipuolinen ja runsas (mm. lokit, kahlaajat). Alue on myös tärkeä lintujen muutonaikainen levähdysalue (mm. hanhet ja kurki). Alue sisältyy kansainvälisiin Project Mar- ja Project Telma -ohjelmiin.

Suojelutavoitteen määrittely:

Kaikki tietolomakkeen taulukossa 3.2 mainitut lajit kuuluvat alueen suojeluperusteisiin ja kaikkien niiden suojelutavoitteena on vähintäänkin alueen merkityksen säilyttäminen osana verkostoa.

Lisäksi alueen suojelussa ja hoidossa painotetaan seuraavia tavoitteita:

- alueella vallitseva lajien sekä niiden elinympäristöjen tila säilytetään turvaamalla luonnon omien

prosessien mukainen kehitys

- alueella vallitseva lajien sekä niiden elinympäristöjen tila säilytetään alueen käyttöä ohjaamalla,
- alueella vallitseva lajien sekä niiden elinympäristöjen tila säilytetään hoitotoimenpiteillä
- lajin elinympäristön laatua tai lajin populaation elinvoimaisuutta parannetaan ennallistamis- ja hoitotoimenpitein.

Seuraavat suojeluohjelmien kohteet kuuluvat alueeseen:

1. Kauhanevan-Pohjankankaan kansallispuisto
2. Kauhaneva / Soidensuojeluohjelma
3. Kampinkeidas / Soidensuojeluohjelma
4. Mustakeitaan alue / Soidensuojeluohjelma
5. Nummikangas-Pohjankangas / Harjijensuojeluohjelma
6. Patamaneva ja Kiviharjun lähde / Soidensuojeluohjelman täydennysehdotus
7. Kolmentuulenlakin uoma-alue / Suomen Akatemian harjututkimuskohde sekä osa valtakunnallisesti arvokasta maisema-aluetta.

Toteuttaminen:

Pääosa alueesta on valtion omistuksessa ja kuuluu kansallispuistoon. Yksityismaiden luonnonarvot turvataan pääasiassa vesilain, maa-aineslain, metsälain ja rakennuslain säännösten nojalla.